

VYRŮST JAKO OBRAZ BOŽÍ

Krok za krokem jít správným směrem.

V tomto měsíci slavíme narození malého Ježíše. Když vyrostl a stal se dospělým člověkem, mnozí se od něj učili a inspirovali se jím. Ježíš všem ukázal, že je Boží Syn. I my jsme jako křesťané povoláni, abychom se stali „velkými“ lidmi, kteří svým životem svědčí o Bohu.

(Starší školní věk: 11–14 let)

Katecheze č. 3 z cyklu „Společná cesta víry“

Jsi legenda

V úvodu položíme účastníkům sérii otázek: *Kdo je pro nás „velký člověk“? Čím si zasloužil náš obdiv? Jaké vlastnosti ho činí „velkolepým“?*

Aby se mohli zapojit všichni mladí lidé ve skupině, rozdáme jim na začátku vystřižený obrys lidské postavy, do níž každý napíše jméno některého svého „hrdiny“, člověka, kterého si váží nebo kterého považuje za svůj vzor. Každý pak má možnost skupině svou volbu sdělit a odůvodnit ji.

Při tomto sdílení získáme představu o skutečnostech, které účastníci považují za nejdůležitější: fyzická stránka člověka, myšlení, vlastnosti. Budeme se proto snažit jejich soudy vyvážit: velký člověk by jako lidská bytost měl vyrůst ve všech podstatných oblastech!

Je důležité si uvědomit, že nikdo se nenarodil „velký“. Pro dosažení výsledků je nutné mít jasně stanovený cíl a snažit se ho dosáhnout usilovným a dlouhodobým tréninkem. Vhodné příklady jistě najdeme v konkrétních okolnostech života členů skupiny.

Ježíš vyrůstal jako my

Evangelia nám o Ježíšově růstu mnoho neřeknou. Neznaменá to však, že nepotřeboval čas, aby se stal takovým, jak ho známe. Evangelista Lukáš shrnuje v jedné větě směr, který si s pomocí rodičů zvolil. Píše, že Ježíš rostl „věkem, moudrostí a milostí“ (Lk 2,52).

První aspekt je zřejmý, další dva tak jasné nejsou. V biblickém jazyce jsou takto označovány ctnosti, které nás přibližují k Bohu: jimi poznáváme a zakoušíme jeho moudrost a dobrotu.

Ježíš nerostl jen fyzicky, ale i v poznání světa a lidí a v ochotě dát se do jejich služeb. Ježíš však především pěstoval svou „vnitřní zahradu“, svou duši, a každý den vstupoval do důvěrného vztahu s Bohem Otcem.

Jediná epizoda, kterou z jeho dospívání známe, je ta, kdy bez vědomí rodičů zůstává v jeruzalémském chrámu (Lk 2,41-50); ta nám má sdělit jeho jasnou představu: ve svém životě bude hledat a svědčit o pravdě, o Bohu a životě, aby se všem žilo lépe.

Směrem k lásce

Růst směrem k lásce je cílem všech křesťanů. Robert Baden-Powel, zakladatel skautů, tento proces charakterizoval následovně: „zanechat svět o něco lepší, než jsme ho našli“.

Konkrétně to můžeme provést velmi rychle: v každodenních situacích používáme uctívá, konstruktivní a pozitivní slova a gesta. Podívejme se společně na několik příkladů.

V pracovním listu najdeme jména a skutečné příběhy některých mladých lidí, kteří byli vyznamenáni za to, že jdou příkladem v ohleduplnosti k životnímu prostředí, ve službě potřebným, ve schopnosti pomáhat potřebným, ve schopnosti překonat své vlastní obtíže. Všechny tyto vlastnosti Ježíš ocenil a poukazoval na ně svým přátelům.

Společně s účastníky pracovní list projdeme a diskutujeme nad následujícími otázkami:

- Které z těchto příběhů nás zaujaly nejvíce?
- Které z nich by se nás mohly v blízké budoucnosti týkat?
- Co můžeme udělat, abychom rostli podobným způsobem?

Diskusi můžeme dále rozvíjet s ohledem na české podmínky: můžeme se účastníků ve skupině zeptat, jestli znají nějaké další mladé lidi ve svém okolí, kteří se podobně angažují pro dobro druhých apod. Spolu s nimi pak můžeme sestavit vlastní „stránku českých hrdinů“ a odpovědět na otázky z předešlého odstavce.

Na závěr se společně spontánně pomodlíme a svěříme všechny řečené úmysly do rukou Pána.

Autor: Raimondo Pierfortunato

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
3/2018 – 2019 David Žofák.*

HRDINOVÉ MLÁDEŽE

V první linii

1. Valerio, 17 let, z Priverna

Paralympijský atlet s Downovým syndromem se zrovna koupal se svým otcem a sestrou, když si všiml desetileté dívky, která se topila. Zasáhl a zachránil ji.

2. Jan, 18 let, ze Sassari

Byl členem ekologického kroužku a v 11 letech začal sázet stromy. Za sedm let se mu jich podařilo vysázet 400: našel správná místa, vyžádal si povolení, zapojil mnoho lidí.

3. Sofie, 17 let, z Valgrana

Jako dobrovolnice pomáhá starým lidem. Doprovází je do obchodu, pomáhá jim s jídlem, chodí za nimi do domova důchodců a pomáhá jim tam.

4. Abel, 18 let

Dobrovolník Hasičského záchranného sboru v Gallipoli odvážně a samostatně během rozsáhlého požáru zachránil rodinu a zabránil dalšímu šíření plamenů.

5. Nazifa, 17 let, z Bagnacavalla

Když přišla z Afghánistánu, měla nemoc, která vyžadovala dlouhou a náročnou péči. Během ní si uchovávala stále úsměv a snažila se pomáhat tomu, kdo jí byl blízký.

Dnes je dobrovolnicí Červeného kříže a překladatelkou v centrech přijímajících migranty.

6. John Luke, 18 let, z Milána

Poté, co roky navštěvoval centrum studijní pomoci, se rozhodl pracovat jako dobrovolník a pomáhat dětem, které mají problémy s předměty, které on dobře ovládá.